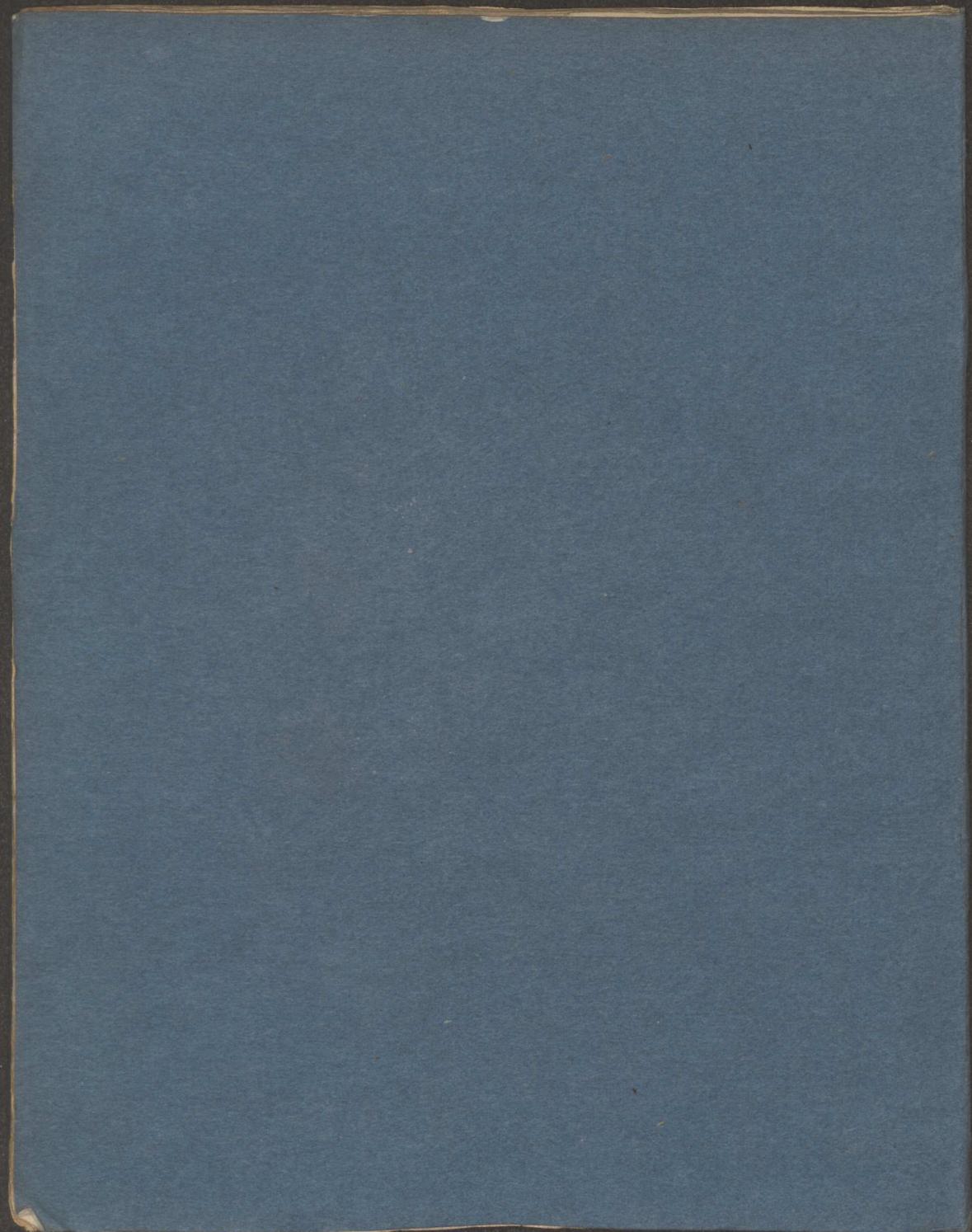

1181

1324

Kg. Mn. 1065

~~1602~~
1602

E E N

U Warachtich verhael van de schrikkeliche springh vloedt in het Landtschap van Summerset, Norford / ende verscheden andere plaetsen in Engheerlande gheschiet. Waer door veel dypsent Mannen, Vrouwen, ende Kin- deren verdroncken zyn; heele Steden, ende Dorpen onderghe- loopen ende omghesmeten / ende een ontellick ghetal van Schapen ende ander Dier versticket.

Wt het Enghelsche in't Nederlantsche vertalet.

t' Amsterdam by Cornelis Claesz. int Schrijfboekhnae de Copie van Londen.

Voorreden.

HOEVVEL dat dese opsvellinghen ende overvloedinghen der VVateren
uyt naturelicke oorsaecken haren oorsprongh hebben; nochtans zijn het de ware mis-
quamen ende monstreuse oft seltsame gheboorten der nature, in de werelde gheson-
den, om die te vertchicken, ende haer in ghdachtenisse te brenghen; Dat die groo-
ten God (die naer zijn believen de Winden in de vanghenisse van de Wolcken houdet, ende de
selve can verbreeden om onghestuymthcyd te baren als het Water synes torens overloopet) soo
wel nu al wat lever can in het Water versticken als hy eertjds dede. Maer hy soude liever hebbē
met dese sachte waerschouwinghen, dat wy tot hem souden comen, ende vlieden van het scher-
pe van doodelicker wapenen der wraecke, dan dat wy in de uiterste verderffenisse soudē vallen;
Hy vullet de mate syner castydinghen naer de mate ende grootheyd onser sonden. Want gelijk
de Wateren hare banden breken tot verderfinghe van de vruchten der acden, om menschen
ende beesten van het leven te berooven; Soo hebben wy, die onderdaanen vanden Almachtigen
Coningh souden wesen; Wy die, door onsen eed van Christenheyd, schuldigh ende ghehouden
zijn onsen Heere ende Meester bondt ende trouwe te houden, wy gaen al buyten de palen van
alle onderdanigheyd, soo dat wy Godes Liefde (sclinder de welcke wy niet en connen leven) van
ons doen keeren, ende brenghen ons selven in een verderf dat niet weder en is in te halen.

De Sonde overvloedt onle Zielen. De Zee van alle vremde Godeloofheden is in ons opge-
burtelt: Wy zijn bedect met de golven der grouwelen ende onreynigheden: Wy zijn verdrone-
ken in de swarte Poelen van helische ongherechtigheden: Wy swemmen tot den crop toe, jaē
tot boven den kinne, in begheerlickheden, afdringingen ende eyghensinnelickheyd, in haet,
nijdt ende twist, den eenen teghen den anderen, in verachtinghe van onse Overigheyd, versuy-
minghe ende naer-latinghe van onse wetten, ende in vercrachtinghe ende brekinghe van die
Goddeliche instellinghen, welcker brekinghe is een verdoeminghe ter doodt; jaē tot die doodt,
daer wy eeuwigh stervende leven (mach het leven ghehaemt welen) in het heliche Vuyr.

Wy hebben langhen tijd ghemanet geweest om rekeninge te gheven van dese overdadige mis-
bruycken ende verquistinge van de tolenten die ons in handen zijn ghegeven; doch wy hebben
dat agheschafft met ghemaecten rouwe over onse bedrevene sonden, ende met beloosten dat wy
dielaren ende knechten souden worden vol ghehooves, dat wy den nieuwien mensche souden
aen-nemen: Doch wy zijn al vele slimmer, al vele snooder, op den vollen middagh (als de Sonne
der gherechtigheyd op het heelste schynet) dan wy waren in der Sonnen opgang: Nu de Sonne
ondergaende latet ons niet dan duysternisse, om ons in onse boos hedē te laten. Tot een vast ende
sterck bewijs dat God dit ghehoort heeft, en heeft hy niet alleenelick enighe van onse Lands-
lieden nu op het onversienste wegh-ghenomen hebbende; maer om ons te meer te doen omsie,
slaet hy ons Vee met verscheydene misvallen: hy beroovet onse Beesten van het leven, die tot
den arbeyd bequaem zin: hy verdervet de Coorn-ackershy besoecht ons met hongers nood: hy
ondermynt ende ondergravet onse huysen met stormen, om ons voor eene verwoestinghe te
doen vreesen. Daerom leset, ende leset met bevinghe, dese laetste dreyginghen van Godes oor-
deel, bedriegher u selven niet met eene ydele hope: maer gedenc dat soo eenen aetschen Vader
(door eenige misdaet) mach ghetrocken ende beweect worden om zijn kint te verlaten ende
onterven, dat te meer onsen Hemelschen Vader can beweect worden door de onreynigheyd
ende snoodigheyd van onse Zielen om zijn volck af te schudden ende verwerpen. Lyftert dan
hoe hy dreyghet, zijt versleghen over de wonderen van Godes wraecke.

VVaerschouwinghe, Aen den Goed-gunstighen Lefer.

Ick hebbe, Goed-gunstiche Lefer, by dese leste overvloedinghe (door de Welke een goede
deel van dit ons Coningrijcke van Engheland beschadight ende ghestrafst is gheweest)
noch eenighe andere willen byvoeghen, dic in het Jaer 1570 gheschiedt zyn: Op dat de
eene met de andere vergheleken zynnde, Godes Gherechtigheyd ende Barmhereticheyd bey-
de moghen ghesien wesen. Soo die Waieren van Godes Wraecke neder gegoten, Wreeder
waren dan de dese, het is een teycken (laet het ons oock een versterckinghe wesen) dat hy nu
de roede maer sachtkens over ons en wackert ende handelt: Want onghetwyfelt soo zyn
onse misdaden tot desen tyde alsoo groot als in die tyden. Soo daer en ieghen de benouwtheyd
ende besoeckinghe die nu op onse Landen gheleydt wordt, scherper ende strenger is dan de
voorgaende; Nemet dat ter herten, trecket nuttigheyd daer uyt; ende te voren ghewaer-
schouwt zynnde, betert u, op dat niet eene schrickelycker straffe door eene grooter roede der
castydinghe ende tuchtinghe het bloedt uyt onse sondighe ledē dge strelen. Vaert wel.

Tydinghe uyt het Landschap

Summerset.

DEn leestledenen Januarijs (ontrent in't leste van de Maent in dit Jaer 1607.) heeft de Zee in een springh vloedt de land-vloede ontmoeter / ende sy hebbent soo geweldelick te samen ghestreden ende ghewerret / dat sy al nederlaeten wat tot beschuttinghe van harr tubreuke opgheworpen ende ghemaect was/ de bancken waren doorreten/ ende daer is eene breuke gemaect in het Landschap von Summerset. Desen schickelicken landslicker en was soa haest niet inge comen / of sy en geraeckre hoo ge op in het landt/ en ont-moetende de riviere Severn, so sodē sy beyd so prachtiglyk op/ dat vele mylen lands (wel tot 20 in de lengde en 4 of 5 ten minsten in de breedde) waren in corten tijt opgeswolge van desen waterbalg. Dese inloopinge van Water begon der morgens / en weynich ure daer naer bedecte het het aenschijn der aerden daer ontrent (dat in de voorbeschrevene wijdde lach) op sommige plaetsen 11 of 12 voeten diep zynde/ op sommige plaetsen noch dieper. Het gebaer dat dit verschicklick ongewierte met brocht/ maecte seer groote vrees in de herten van alle de ghene die onder haer bereyk stondē: maer de schielick/ en vremde wretheypd der selve marcke so veel te grootter schick ende verslahenheypd. De lieden die naer haaren arbepd gingen/ waren ghedronghen (siende sulck eenen vreeselicken byplant aencomē) wederom te rugge naer hare hupsen te bluchte. Doch eer sy in hare hupsen condenscomen/ stont de Doort voor hare deurē ver-digh om haer in te halen. In eenen corten tijt stonden heele Dorpen als Eplanden/ (rondsom met Water omringen zynde) ende noch in veel corteren tijt waren dese Eplanden niet te ontdecken/ waren nergens te vindē. De sloppen of opperste der boomen ende hupsen lieten haer slechtsien (voornemelick daer het landt leegh gelegen was) als of in het begin-sel des werelds de steden in de diepte der Zee hadden gebouwt geweest/ ende dat het volck onder inden grondt der Zee de Landt-bouwerie ge-pleecht hadde.

Wie en soude niet gedocht hebbē/ of ten ware eene tweede Deluvie ge-weest? want dese bewoonde plaetsen warē heel uyt het gesichtre gesonken. Hunsfield (eene Marckt-stede in het selve Landschap) was heel ver-droncken. Grantham, een Dorp / heel overloopen. Kenhouse, een ander

Dorp/ heel overdecht. Kingson, een derde Dorp/ was heel int sout water begraver. Daer toe (beneffens andere cleyne hupsenkens die in de dalen stonden) is Brian Dovvne, een Dorp / heel verslonden. Voeght by dese be-woonde plaetsen het verlies van Heerschen/ Coorn-ackers/ Weylandē/ Ackers/ ende diergelycke meer dan men soude connen tellen: soo sult ghy sien dat gheen mensche den jammer en can uytdrucken.

In dese Inlandsche oorloghe tußchē het Landt ende de Zee/hebbē ve-le Mannen/ Vrouwen ende Kinderen/ haer leven verlozen. Sommighe om haer leven te behouden clommen op het opperste van de hupsen/ doch de rasernie van het onbarmhertigh Water-getyde is so sterck gewassen ende opgeclommen/dat (de grond-laghen der hupsen in vele/jae in meest alle de voorschrevenen Dorpen/ wegh-gewassen zynde) het heele ghe- bouw neder viel/ ende die arme menschen verdroncken in het Water. Andere geraeckten op de boomē/ maer de wortel der boomē was al te vozen los gemaect door desen selsamen verderver/die schuerē en hupsen onvaste marcie ende ontledede : so dat de laetste toevlucht van dat arme volck was ludsamelick te sterben.

Het was een beclaeghelick schouwspel om af te sien/ hoe dat heele cuddē Pee om haer leven met de Water-vloeden worstelden. Grootre menighe van Oflen waren van den stroom wegh-gedreven/ en waren als of het so vele wallen ende vesten in de Zee geweest hadden: haer loopen maecte een geschal in het Water als of het ee ongewierte geweest hadde/ en dat de Zee daer tegen gewoelt en geborrelt hadde. De cudden Schapen/die door desen onderloop des Landts geheel verdorven ende vergaen zun/is ontehaer: niemant/ dan de eygenaers/ en weet tegewoerdigh hoe groot dat de schade is: maer ick vrees dat het dit heele Landt sal smerten.

Desen selsamen arbepd des Waters haerde oock vele selsame ontco-mingen: van de welcke (om de selsaemheypd) ick sommige wil verhalen: doch gene dan bie waer zyn/ ende bumpt alle twysel. Daer was eenen armen Lands-man die in eene vande voorghenaemde Dorpen woonde/ ende seven kinderen hadde; de selve in dit algemeyn gebaer niet wetende hoe hy sich selven houden soude / was begeerigh om so vele van zyn goet te behouwen als hem mogelick was: doch het gewelt des strooms meer ende meer toenemende over hem/ so docht het hem best dat hy liever zo-pne kinderen soude sorghen. Latende dan zyn goedt in het Water dat gene genade en heeft/ ende lievende een van zynne kinderen boven alle de andere/

andere/so dreef hem zyne vrees om slechs tot behulp van het selve te loopen. Doch het gevaer (dat hy om zijn hups ende binnē syne deure hadde/ende sich tegē hem ende zijn hup geslin verhief) was so groot dat hy noch zijn lieftē kindt niet en conde behouden/noch de andere; maer g'noegh te doen h'bbende om zijn eygen līf daer af te d'agen; soo heeft hy zijn lieftē kindt ende zijn gantsche hups gelin in die golven laten vergaē/ende is op het opperste van't hups gecomen ende is vry geraeckt. Daer is oock een kindeken gebonden dat in een wiege swom een myle of twee van de plante daer men wist dat het gewoedet ende opgebrocht was/het welcke ontcomen is: want de wieghe en was niet van wilsen of teenen/als de onse zijn/maer van stercke dicke verders die wel dicht r'samen gevoeght waren; dat berghde des kindts līf. De Hop-bergen op vele p'aetsen ondermijnt zynde in den hode/waren sachtkens van de gront opgenomen/en swommen op en neder met de heele tas/onder de weicke eenē hoop swuppen en duypven aten op eenen van de selve garven/siende dat hy al langs om verder van haer gingh/so gheraeckten zy op den sop/ende waren so al etende ghehouden. Maer dat noch vremder is/groote menichte van Coopnen upt hare holengraven zynde door het water/heeft men sien suten om haer selven te behoeden op de rugghen van de schapen die op ende neder swommen/ende zijn eyndelick niet de selve verdroncken. Eenē armen schaep-herder in het velt zynde/waren sommighe van zyne schapen van de andere verstropt/als het water in het landt beghon te vloeden/het welcke hy siende/liep met groote haeste om de selve in te halen/verhoopende dat hy die selve alle soude behouden: maer eer hy dat ghedaen hadde/hadde hy seer veel te doen om sich selven te behoeden/so dat hy ghenootsaeckt was de selve te verlaten/ende niet zyne male ende schaep harders stock in eenen boom te climmen. Daer sagh hy den ondergaenk van zyne gantsche cudde: zy swommen af ende aen/bleetende om hulpe: hy sat op den boom van hertsweer zyne haren upt treckende en op zyne borst slaende/roepende dikkwils upt; maer hy en kost de selve niet behouden. Als zy alle sonder mes voor zyne oogē gellachtet waren/so begon hy seer bitterlijck te weenen op zyne epghene Tragoedia of droefspiel dat hy nu lach gespeelt te moeten wordē: hy vreesde voor verdrenken/doch vreesde het sterven meer dan het verdroncken: hy hadde wat liestocht met hem op den boom: maer hy en wist niet hoe langhe dat dese water-beleginge hem soude in dat verrotte hollewerck besluyse. Eyndelick

delijck (als hy bynaer van conde ter doot geprickelt was) sagh hy eenen boot die het landtschap upto gesonden hadde/om sommighe andere te behouden: hy heeft haer toegeroepen/ende heeft in het selve zijn leven behouden.

De stadt van Bristol.

Dort nu uwe oogen op/op de stadt van Bristol, ende siet daer soo veel oorsaken van wee-clagen/ als in eenige plaetsen van dit Coninckrijcke/die desen selfden iammer gelsmaectt hebben. In de selfde maent Ianuario, schier op den selfden dagh/ is op eenen sprinck-vloet eenen arm vande Noort-Zee ingebroken/den welcken niet alleenelijck over de bancken geloopen is/ maer heeft schier ronsom daer ontent het landtschap onder gheloopen.

Heel Brent-Mersch is overdect geworden: tusschen Barstable en Bristol is de Zee so hooge op geswollen als te Bridgevater. Al de leeghe gronden en zijn niet alleenelijck beschadicht van dese vremde sond-vloet: maer zijn (naer menschen gevoelen) in gevare van gantsch verlozen te zynne. Heele hupsen waren vervoert vanden gront daer zy stonden/en ginghen op en neder gelijk half gesloncken schepen.

Hare Cooren-schueren en Hop-schueren zijn vanden stroom wech gespoelt/sonder eenige hope van immerniē er weder ghecregen te worden. Alle hare vette Osten die niet en condenswemmen zijn verdroncken. Het water heeft sulcken schrikkelicken storm op de inwoonders deser stede gedaen/dat de gene die in hare hupsen waren/en meynden bevrijt te zynne/conden qualick haer eygen lichaem daer af brengen/so dat vele mannen/vrouwen en kinderen vergaen zijn. Hare doode lichamen vlooten op het water/ende worden dagelijc gehischt. Men con noch niet weten hoe vele menschen in dit onweder van Godes verschrikkelick oordeel ghevallen zijn.

Den meerderen deel van de goederen/soo wel van de Burghers van Londen die daer gesondē waren/als van de inwoonders die daer woonachtigh waren/als oock de Rogghe ende dierghelycke nutte Waren/die van Yerland quamen op de Jaer-marckt van S. Paulus, die daer nu soude ghehouden gheweest hebben/zijn(tot eene onschattelike weerde/ en niet ghebaer van menigh Man geheel te verderven) gheheel verdozen ende versmeten. De Waren ofte goederen die in drooghe vaten zyn/en heele packen van Coopmanschap worden dagelijc opghehaelt/doch bumpt alle

alle hope dat sy weder vercoopbaer sullen worden. Dese Sundt-bloede heeft die Land-streke overdeckt ontrent de lenghde van thien mylen ten minsten/opwaerts naer Bridgevater. De schade die dit Landschap daer by geleden heeft/en can met menigh dupsent ponden niet vergoedet wesen. God gheve datter ghene andere ellende naer en volghe/die ons Coninckrijcke schadelicker soude mogen wesen dan dese water straffe.

De vvonderbaerliche verlossinghe eenes Edel-mans van de doot:

als hy rontsom met het vwater omcincghelt vvas.

Genen Edel-man woonende vier mylen vande Zee(tuschen Barstable en Bristov) eenen morghen-stont up wandelen ghegaen zynde om zyne landen te besichtigen/heeft zyne oogen naer de Zee-caste geslaghen/ende was schielick met een groote verbaelthept geslaghe: want hy heeft een ongewone opswelginge van al het landt gemerct/dat sienlick en verheven voor zyne oogen plachte liggen: hy conde qualick leggen of hy op het landt stont/dat hy des daechs te vooren sekterlick wist zijn eghen landt te zyne: want berghen ende dalen/bosschen ende blacke veiden/scheenen al van haer stede vervoert te wesen/of inde Zee begraven te zyne: want de wateren stonden van verre (naer zijn gevoelen) vele roeden boven de aerde: hy meynde eerst dat het bergen of rotshoopen waren. Als hy nu zyne overgroote vrees wat te rugge gedreven hadde (moet ende begeert te hebbende om sich selven van dit aenstaende gevaer te bevryden) so is hy met so groote spoet als hy immer cost tot zyne epgene wooninghe gekomen/ende heeft daer zyne hups vrou vertellet wat hy gesien hadde/ en het onghewal dat berept was om over haer te vallen/ en heeft haer/ende met eenen zijn gantsche hups gesin geraden dat zy haer selven soude versien/ende dat zy (met so veel voorraet en goederen als zy ghemackelick condens wech crygen) hooger op in het landt souden trecken/tot sommige van zyne vrienden. Alle handen waren even wacker doende (als of den vyant hadde ghemarcheert ende eenen tocht gedaen om de stadt te belegeren) om op te troffen wat zy condens ende zijn vertrocken. Maer merct hoe snel het ongeval is/ als God het voor hem henen drijft om de werelt te plagen. Zy waren alle besich om sommighe vande goederen wech te crygen/doch eer hare packen condens op genomen wesen/so waren zy geenootsaeckt om de selve te verlaten/ende om een goet heen comē te sien om haer lichaem te behouden. Op de packen die zy gepackt hadden om va verdrincken te bevryden/waren sommige van haer noch blyde toe op de selbe

selve te climmen/om dat zy selve van het verdrincken souden behrist wesen. Den Edel-man met zyne hups vrouwe ende kinderen geraeckten op het opperste des hupses/daer sat hy ende zy op twee balcken/versterckende en vertroostende malcanderen in dese ellendigheyt: hare herten waren al besturven in haer lyf/siende haer selve verre van alle hulpe. Zy en sochden nu niet meer voor hare goederen: soo zy maer niet haer lyf mochten wech-geraken. Des niet tegenstaende dien selven levens-lust/ brocht haer in den sin/ eenighe dinghen te berghen daer zy naermaels af mochten leven: Dat was een doose met brieven/daer sekere verbonden in waren/esi al de toon-brieven van haer landen. Den Edel-man creech dese doose met seer groot gevare. Hy bout het met coorden aan een cribbe vast/hopende dat wat vloet het overblijfsel zynes goets soude mogen overloopen/dat zynen middel-matigen staet soude lacht gevondē wordē/ende soude in die haven schuppen. Maer (och lacp!) in het middē van die druck-rucke vreucht is de Zee met sulck gewelt op het hups aengevalen/dat zy het gantsche houzel wech-ghescheurt heeft/ keerende het selve dat onder was boven. De gene die op de hoochste afbreucken niet en condens geraken/vielen in een dobbele doot/verdrinckende ende vermurselt wordende. In dit ongheweerte verlooren de Man ende de Vrouwe malcanderen: De kinderen ende de oudere/waren geschepden: Den Edel-man in desen omburcelinghe der baren versterckt zynde door zijn hout/gheraeckte op eenen boom/sat daer op ende tegen zynen wille reet twee of drie mylen te poste/ tot dat hy int leste aende zyde van eenen bergh gekomen is (van welcke verlichting-plaetse hy vol vreuchts was)hy croop daer op/houdende nochtans de middelen zynen ontcominge vast in zyne hant. Daer sat hy met den doot omcinct/ellendige traen-bloeden upstortende om de wateren groter te maken/die alreede maer te overvloeds digh en waren. En om hem tot mistroosticheyt in dese zyne droefenis te brengen: so stelde hem de wrede stroom de Tragoediam of droef-spel van zyne lieve hups vrouwe voor oogen/als oock zyne alderliefste kinderen/zp zyn gestorven/ende zyne knechten zijn voor zyne oogen door den stroom verstickt: Zy zijn dobbel verdroncken/in zyne tranen ende inde baren. Doch op dat hy niet gantsch ende gaer den Slave des onghewals in dese Zee-strijdt en soude wesen/ende dat zy niet meer over hem en souden triumpheren/ende verwinningh-vreucht hebben/dan over andere die in dien strijt zijn ghebleven/so heeft hy ten laesten (om het leven in hem te houden)

houden dat op het uyt-varen was) zyne doose niet schriften ghesien aan
de Egghen (of Gaffels) ghebonden/ die naer hem quam ghevlootet. Hy
waech de het noch eens om de selve te behouden/ hy creechle/ ende quam
selve noch eyndelick daer af niet den lyve.

Van eenen anderen Edel-man, die een Speel-reyse te peerde vvilde
doen, ende de selve ghedaen heeft op een selsa-
me vvyse rydende.

Daer was desgelyc eenen anderen Edelman int selve Landschap/ de
welcke eerst getrouw zynnde/ hadde voorghenomen op zijn Peert op eenen
morgenstant naer eene stadt te ryden/ die niet vele mylen van zyne epgene
wooninge was/ en daer vrolick te wesen: zijn Peert stont tot dien eynde al
gesadelt: hy hadde eene van zyne leersen alredre aen-getrockē/ doch eer hy
zijn been in de andere conde steken/ so is den Wint gekeert/ den punt van
zijn Compas was gekreert: zyne Land-reple moest te Water gedaē wor-
den/ of moest gantsch achter blyve. Want de Zee hadde het hups so om-
gorde/ ingebroken/ de deuren uyt de hangsels gelicht/ opgelopen in alle
de camers/ en met sulck een vreesselick gewicht creech alle de ruypten in:
so dat hy/ die tot die tijt toe maer eenen halven rypter en was/ meer zyne
beenen betrout heeft/ dan den lachten treit van zyne hackenepe: daerom
climt hy op den oppersten top v' n't hups/ en het Water vervolght hem
daer: het welcke hy gewaer wordende/ so is hy scherdelinghe over't dack
gesleten/ en nam voor so zijn leven te behouden: maer Neptunis (ick spreke
op Heydensche wyle) willende sien hoe wel dat hy ryde cost/ sneet de leeg-
ste spde vant hups af/ latende het opperdeel wemmen gelijck ee vlaems
Deer-schip in quaet weder. Den Edelman gedwongen zynnde te ryden al
waer het gene daer hy op sat hem voeren wilde/ hielt vast by de tegels en
waer hy best hant aen slaen conde/ en in dit ongewierte quam hy ten le-
sten (noch te peerde/ noch te voete/ noch in een schip dat bequaē was om te
varen) tot de selfde stadt/ daer hy met zijn Peert meende te ryden.

Een groot getal van dese Tragi-comedische spele zijn op't breede Ton-
neel der Wateren gespeelt geweest. So men die alle wilde beschryve/ dit
werck soude tot een groot Boek worden: laet dese dan/ die wy u aenge-
dient hebben/ genoeghsaem wesen om Godes oordelen te snaken. Dese
geschiedenis zijn genoeghsaem om u te bewysen dat God verstoort is/
latet ons dan oock genoeghsaem wesen dat wy sorghen hoe wy Godes toren
moghen versoeten ende doen minderen.

Oceget

Oceget by dese voor-verhaelde geschiedenis/ de overbloepinghe in'e
Landschap van Hereford, Gloucester, ende in verscheydene Lantschappen
in V Valles, by den Zee-cant gelege/ daer vele menschen ende beesten haer
leven hebben verloren. Wanneer van alle dese dingen de besonderheden
sekerlick geweten zijn/ so salmen de selve waerlick openbaer maken: daer
en tusschen laet ons onse nuttigheyt van dese sten te crpghen.

Van het Landtschap van Norfolke.

Laet andere Lantschappen hier over niet moedigh wesen: als of ha-
re ghnisterende schoone cleederen ende rockē/ die van den Duyvelen zyne
slaven gevonden zijn/ eene beschuttinge en proef-harnas waren tegen de
oordeelen des Hemels: sy staen al binnes scheuts: dese laetste gebaerlike
invloepinghe des waters maecket openbaer. Selfs in de selfste Maent
des Jaers/ inde selfde weke der Maent/ op den selfden dagh van de selfde
weke/ zynnder in het Landtschap van Norfolke, niet verre van Kings Lyn,
in eene plaeple genaemt March-land oock toevallen overgecomen / niet al
uyt so straf ende doodelick als die van het Landtschap van Summerset:
nochtans versellet niet groote schade ende niet weynigh gebaers. Onreit
den 20 van dese tegenwoordige Maent van Ianuarius, Anno Dom. 1607. De
meeste strengheyt des Winters (also sy naer Land-warneminge gere-
kent hadden) meest voorby zynnde: de Wijden warē wat drooghachtigh
door de gematigheyt des Jaers/ ende meer voorz willende dan in ander
Jaren/ so lepde peder Man naer zynen middel so vele ghelts uyt als hy
conde ontbeeren aen Deerssen en andere jonge Waren/ om also de veldē
met Vee te croonen: weynigh denckende dat het water eene croone ghe-
maeckt soude hebben/ en als eenen nieuwen besem alles schoon af soude
gevaeght hebben/ als het cortelings dede.

De velden dus versien zynde van Dee/ Peerden en Stieren: want tis
genoegh bekent hoe de Rotten int beginsel des Winters met de Schapē
streden (die in groote menigte storven) so dat de Honden moede wierden
door de selve. De Rotten begost hebbende/ ende ten deele een eynde van
de Schapen ghemaect/ so comt het Water in als eenen veel grooteren
Land-winner/ en vaeghde wegh wat de Rotten noch over gelate hadde.

Het is op eenē nacht gebeurt (want wanneer is het gevaer alder wat-
kerste/ dan als voor-comen slaper/ en niet eens op zijn rasende tozen en
denc) dat twee Peerde-tuylers/ ofte om beter te noemen/ Peerde-dieven/
wetende dat den nacht eenē rock was om hare schelmerpe te deckē/ qua-

Wij

men

men in de weyde sluyppen/ban meyningh zynnde Coopmanschap sonder
gelt te doen van het gene dat haer niet toe en quam/ēn drevē so veel Dees
als haer goet docht naer ee hooger lanc: doch sy waren midertijt streng-
lick vervolghet met eenen vreeselickē hout ende grijpt: niet van den Con-
stabel of Schout; maer van snelder vervolgers; te weten het Water: het
welcke door een oude breucke uptgebroken zynnde/heeft in een vierendeel
uurs of minder den heelen weyde onder geloopē/ en dat niet sulck onwe-
derstaenlick gewelt/dat sy gedwongen waren hare roof te laten (wel-
ke sulcke vogels selden gewent zijn te doen) en trockē na hare hole. Van
al het Dee dat in die weyde was (welck seer groot in getal was) waren
der weynigh of gene behouden/ dan de gene die sy (in meyninge van die
re stelen) in een hooger landt hadden opgebracht. Want verhaest zynnde/
of veel eer uptgelopen door de snelheit des Waters/ so waren sommige
in dijckē of breucken gedreven/ andere in boschēn/ andere op clepne heu-
vels/ en zijn also vergaen. De twee goede gesellen (tegen haren wille goet
gemaect) siende wat gebaer het water mede bracht / reden te poste nae de
stadt daer het water noch niet en was/weckē den Coster/cregen de sleu-
tels van de Kercke/luyden de clocken/ ende riepē met een vreeslick gerier/
water/water! Van welck Element/ so haest als de sorgloose inwoonders
op waren/sy meer dan genoerh hebben gewaer geworden. Des niet te-
genstaende/ waren sy al onseker in haer gevoelen/vreesende al te samen;
doch menant sekerlick wetende wat sy moeste vreesen: sommige gingē
op den toren; andere meenende datter dieven geweest hadde in de opper-
ste plaezen van hare hupsen/schuddende hare weerste dingen upt: beslo-
ten haer selven in hups: andere meynende dat het maer eenen slechten
overloop van de springvloet en was/lachē niet de andere. De waerheit
eens geweten zynnde/ so en was het niet van noode haer te gebieden dat sy
haer haesten souden. Want ten is niet upt te drucken hoe verbaest de lie-
den gnts en weder liepen tuschen slapen en wakē/vragende; vvat nieus?
en cregen geen ander antwoorde; dan dat wat nieus veet was. Met een
woort in dit gebaer sloegh een peder synē handen eerst aent gene dat sy
alderlieft hadde: sommige packten haer weg met hare vrouwen/som-
mige met hare kinderen; sommige sorgeloos van wif en kinderē/droech
zijn goet wech. De gene die dese beroerte des nachts gesien hadde/ soude
gedocht hebbē op dien ellendigē nacht van de verdervinge van Tropen.
Hier was d'een opgeschort tot den middel met synē welvaert geladen/de
ander

ander siende hoe het water wasse/ en denckēde op synē hulpeloose kinderē
die so swaer zijn als loot om af te scheypden) wat sy van te vooren so
leere hadde bennit dat smet sy daer henē/ liep naer zijn bedde/weckte
zijn wif/snapie van hare synē de slapende kinderē. Hier comt een landt-
man niet zijn wif op synē hals/ en onder elcken arm een kindt. De soon
vraecht den vader/den broeder de suster/de dochter de moeder: ter wpler
dat de onbarmhertige Landt-winner de mynzen van de hupsen breekt:
gene deernisse hebbende noch van oude noch van geslachte: sy vint som-
mige spelende/sommige in hare stoelen slapēde/ vele in haer bedde/die niet
eens van misquame en droomiden tot dat haer het water wacker maecte.
Op dat ick hier niet te lage en blive/het water gaf haer seer corde waer-
schouwinge: Noch trans gelijk eenen genadigen verwinner/de stede ge-
wonnen hebbēde/gaf het haer haer leven: ten minste al de gene die wil-
ligh waren haer goet te verlaten. Sommige begeerich zynnde om al te be-
houden/hebbēnt al verloren: want weer doende om haer goet te behou-
den/hebbēn synē begeerich niet te verloren. In desen moort-nacht wa-
render sommighe verdroncken; maer hare namen en seker ghetal en zijn
noch niet epgentlick bekent. Sy vlogen metter haest op eenen bergh on-
trent een halve myl van de stadt/alwaer synē haer selven die nacht (of veel
eer een deel van den morghen-stont) rusteden.

Den naesten dagh condēn synē hare hupsen sien tot den midden in het
water badende. Sommige riepen om leersen upt de vensters/ende van het
opperste des torens: sommige swommē op plancken/sommige op veder-
bedden/de welcke synē verlieten als het haer moghelyk was. Peerdē die
aen de cribben gebonden waren/waren verdroncken aen de cribben. De
gene die los waren/swommen heen en weder/sommige geraekten te lan-
de/sommighe verdroncken worstelende om het landt te hecomen. Heele
toren-schueren die de gierige epgenaers op geslotē hadden/ op hope van
een dierte/zijn van het water ontdekt en te voorschynē ghebrocht. Den
hupsaer die synē des nachts te vooren gepackt hadde/ en upt de hupsen
gedragēn op hope van die te behoudē/swom op en neder/so werrich met
verdroncken volck gemengt; dat dit volck qualick hare goedeē condēn
onder scheypden/of hare vienden kennen.

Het water en heef hier mede synē wretheit niet gheepndicht/maer
met het landt water vermengelende dat van het hooge landt quam/ so
nam het noch twee dorpen in/ doch de inwoonders gewaerschout zynnde
van de

van de naerderinge des waters/niet moghelyck achtende te wederstaen/
hadden tijt om het selve te voorcomen/brengēde den meerderen deel van
hare goederen en vee op de hoogh-landighe dorpen/latende alleene hare
ledige hupsen in de genade des waters/het welcke geseyt wort geene ge-
nade te hebben. Die steden dus van water over loopen zynde/moesten
nootsaken de arme inwoonders des selfs groote schade daer door hyden/
Ende op dat de schade noch grooter soude worden/ so zijn hare Coorne-
velden/en niet alleene die/maer oock al de gene die langs de Zeeuſte ge-
legen waren als oock de Meerschen van dat landtschap (beloopende tot
het getal van vele dupsent ackers) in verschepdē plaeſen en velden/zijn
gedolven en begraven in het overgroote graf des waters/dat gelijcken
alverlindēde golf en balgh nummermeer en is versadicht. Daerenboven
zijn de breedte van 10 of 12 mylen in de ronde Meerschen en Weyplanden
ondergeloopen. Het vee dat op dese Meerschen weyde is so schielick over-
vallen dat so het niet tot eenen bergh gevloeden hadde/genaet Thruehil,
hebbende ontrent een halve myl in de ronde/so souden weynige of gene
van de selve daer lebendighaftgecomen hebbē. Doch daer al zynde/staet
het noch seer sorgelick of zy sullen behoudē wesen/wāt desen bergh zyn-
de seer hooge en nauwe op den tsop/is gelijck een steen-clippe in de Zee/
omringelt met water/so diep dat noch mēsch noch beest daer te voet ge-
raken en can. Nochtans en is het niet diep genoegh om een boot te drage
door modderige en oude teenen die in het selve wassen. De beesten dus be-
sloten zynde/hebbē den berch so cael af gewepdet/datter noch gras noch
hout meer en is ie becomen/haren honger wasset/haer voetsel neemt af/
soo dat zy het opperste van de mol-holen eten/en de aerde selve/met een
beclaechlick geloep har emeesters roepende/en by wylse van spreken toes-
chrepende. De meesters zijn wel willigh haerte helpen/maer zy en con-
den de selve op geenderlep wylse verlichten. De gene die desen deerlichen
hongers-noot der beesten soude sien/ensoude niet connē (ten ware dat hy
selve te beestachtigh ware)sonder deernisse en medelpden wesen. Eynde-
lich hebben de epgenaers raet geschaft/houwende door de bramen ende
boschēn/brengende eenen goeden breeden boot by den bergh/tot den
welcken het Vee so dick wilde swemmen/dat zy genoegh te doen hadden
om den boot van sunckinge te bevryden; andere siende dat eenige van de
hare in den boot waren/wonden haer selven in het water werpen. Ende
gelijck het volck in een schip-brekkinge waren/swommen zy so dick om de
boot/

boot/ende gaben sulck droebich geloep/dat het de bootgesellen seer deer-
lyck was om aen te horen. Als den boot vol was/wilden andere naer
swemmen/doch door gebreck van voetsel haer de crachi begevende/zijn
zy verdronckē neffens den boot. Door dit deerlick werck besloten zy dat-
se geen meer en souden halen: maer voerden int boot hop en dier ghelycke
dingen op den bergh/en voeden haer daer. Het Vee dat niet te seer vgaen
en verdoeven is/hopen zy door desen middel te behouden:want hoewel sy
den besten middel te wercke leggen die zy connen/nochtans sterben zy in
groote menichte. Het aensie is te deerlick de schade te groot/en het oordeel
te verschrikkelick: want desen jammer brengt een vreeselick verwachten
van een harde en strenge dierte mede: want Coorn en Vee/de twee voor-
naemste hopen van welvaert zijn wech ghenomen/wat connen wy an-
ders verwachten dan eenen vreeselicken onderganck/ende een onvliede-
licke verwoestinge? de welcke God om zyne grondeloole barmhertig-
heden van ons wil keeren.

Ghp hebt al desen tijt aenschouwers geweest van andere lieden droef-
heyt/ende tragedische of droevige upconsten/die nu (effen op desen tijdt
u vrienden/maeghschap/en lands-lieden) gespeelt ende voor oogen gestelt
zijn opt Conneel des aerd-hodems: het en sal niet te vergheefs wesen dat
ghp u aengesichte eens om keert/we ooge eens te rugge laet/en den tijt
aensiet die nu is vergangen. Wicket dan de jammeren die upghemeten
waren/in de tydē van de leste Coninginne (hooghoficker gedachtenisse)
in't Jaer 1570/met de dese/die in dit Jaer 1607. ghebeurt zyn/en ghp sult
sien dat onse straffe groter is/door dien dat onse afvalligheyt en weder-
spannighēyt teghen onsen God groter ende grouwelicker is.

Tot Bedford.

Den vijsden October/ontrent den middernacht/ is het water soo seer
over gevloopt/dat het volck genootsaect was de beddens te verlaten/een
mouisser verdroncken. Hy verlozen daer oock des gelijcē een groot ghetal
van Schapen/Oslen/Koeopen/Peerden ende ander Vee. Onder anderen
wasser een Meester Cartvrite, Edelman/zijn hups rontom beslotē hib-
bende/is het water so geweldehick ingeloopen/dat een kerre met doornen
geladen geswommen heeft. Hy verlooze door de selve vloet aen Schapen
en ander Vee de weerde van hondert pont steerlings. Desen selfde Edel-
man hadde een gesloten poortē bi den hoogen wegh/ daer hit water soo
sterck overghloopen is/dat het nederfallen des waters suick een groot
hol

Hol uytgeschuerft heeft/dat heertich voeten diep was/so dat niemant lâgs
dien wegh sonder groot perikel conde comen. Om dit hol (of desen put)
op te vullen/hebben de lieden van die stadt 25 kerren tacken en 20 kerren
Elsen mest daer ingheworpen/twelck het hol noch niet en vullen. Des-
gelijc erne Meester Lee by het Munnicken Clooster tot Bedford, heb bide
eenen schoonen boomgaert/inde welcke groote menighe van Elsenbo-
men stonden/van de welcke 75 met de wortelen doo: dê Wint uyt de aer-
de neder gesmeten zijn. Gene warande van Conyn oock heel verdorven.

In het Landtschap van Norfolke.

De Zee brack in tusschē VVisbitch en VValsockune, en een Crosse keyes,
verdrenckēde Tilney, en out Linne, Saint Mary Tending, Saint Mary Tid, Saint
Ians VVavple, VValton en VValsocken, Cinney, Iermans, en Stock brincke:
zijnde alle in de wijdde han thien mylen gelegen. Te Crosse keyes hadde
de goede Man van de herberge een hups gebout/met ee sterck grondeer-
sel neffens een ander hups dat out was ende niet so sterck/ waer in sekere
gasten waren: als nu het water so geweldelick quam aer burlen/ de goede
hups-weert in het sterclste hups zijnde/ riep de Mannen uyt het ont hups:
sy wilden langs de trappen afgaen; maer het water was so hoogh/ dat sy
niet om leegh en condon comen: dus zijn sy wederom ghekeert/ en braken
een gat int ander hups/ waer dor sy gecropen zijn: den lesten Man was
so haest niet in het nieuwe hups/ of het oude viel daer henen. De mueren
van de hupsen waren afgebroken, en de Peerdē die aende cribbē gebon-
den waren (die inde aerde vast was) swommen in het water [den stal heel
schoon wegh gevoert zijnde] tot dat de wateren wat begonnen te slacken/
ende waren int leven behouden. Het volck was genootsaect opt opperste
van de hupsen te bluchten/ende met booten weghgevoert te worden.

Te Iermouth was een goet deel van de brugghe wegh-ghespoele.

Het hups op de haven/genaet het Haven-hups waer in Nicholas Iosse-
lin, den Haven-wachter/was met zyne lone] Dic hups met alle zijn pan-
nen wiert in de Meerlschen gedreven/ seuen mylen van de Haven/ daer't
overeynde stont: int welcke dese twee eenē langen tijt waren sonder eten
of drincken.

Noch te Iermouth brig stric was veel schade ghehaen doo: de overgroot-
te vloeden die daer waren.

Noch eenen Meester Thomas Smith, van Iermouth, verloos een schip
meuseven Mannen ende eenen Jonghen,

Noch

Noch te Nevvarke by Iermouth, vergingen seben schepen.

Noch een grote Hulcke of Coopvaerders schip dat met Oli en Peck
geladen was/ verging tot VVorry Sand: daer zijn onrent twintich Mannen
in verloren/maer tschip wiert behouden.

In het Bisshopdom van Ely.

Dese navolgende Steden ende Dorpen zijn ondergeloopen vant wa-
ter/te wetē: VVisbich, Guyhorn, Parson, Dion, en Hobhouse. Dic Hobhouse
een aelmoes hups zijnde (het water de mueren vant selbe afbrekende) so-
blies den Wint het decksel vant bedde eens armen mans/ die met zijn wijs
lagh en sliep: sy wierden doo: de coude wacker: de man trat uyt het bedde
om zijn decksel te crpghen / ende trat tot den bryck toe int water: sy dan-
denckende in ghebaer te zijn (als sy inder waerheyt was) ende wetende
den besten wegh om te ontcomen/nam zyn wijs op zynen hals en droegh
haer wech: so waren sy bepde behouden.

Noch wassher eenen hof in VVisbich met ee schupf Ballons-baen/ ende
een rol-baen met mueren afgemetselt (die den engenaer jaerlicr opbroche
twintich pont steerlings) dien hof was gansch bedorven vant water.

Het Landtschap van Lincoln.

Tot Mumby Chappel was de heele stadt verlore/ wtgesondert 3 hupsen.

Daer was een schip op een hups gedrieben: de schippers meynden dat
sy op een steenclippe waren/ bewalen haer selven Gode: drie vande bootsgesellen
liepen uyt het schip ende batten hout in den slop vant hups ende
berghden so haer lsf: de vrouwe vant selbe hups inde craem liggede/clom
opt opperste vant hups/ ende wiert oock by de schippers behoedet/ den
man ende het kint zyn bepde verdroncken. De Kercke was gansch over-
waterd/ wtghesondert den toren.

Tusschen Boston ende Nevvastle warē 40 Zee-schepen/ so cleynne sche-
pen/coolschepen/ende diergelycke/ die al de eusten van Borston, Hummer-
ston, Marsh chappel, Tetney, Stepney, Nercots, Kilby ende Grimsby verginge:
daer en mach geen schip sonder stuerman comen. Alle dese schepen waren
geladē met Coorn en Dee. Alle de Sout-ketels/ daer het bestē ende fynste
Sout gemaect wort/zijn gansch verdorven; tot het uytterste verderf van
menigh man/ende groot weeclagen bepde van out ende jongh.

De brugghe van VVentford seer sterck zijnde/ van acht boghen in de
lengde:wiert van de selbe drie boghen gebroken/ en schoon wegh-gevoert.

Meester Smith in de Swaen/hadde daer zyn hups (zijnde drie stadien
hoogh)

C

hoigh) het hups wiert overstroomt tot de derde Stadtie: de mueren van de
Stadt waren om gesmeeten en de Peerdien die aan de cribbe vast waren / in
verdroncken. Vele lieuen hadden groote schade so van Schapen/Koepe/
Ossen/groote Merrpen/Deulens vande groote Peerdien geworpe/ende
ontelick ander Dee: wyl sullen de namen van sommige dieder schade ge-
leden hebben hier verhalen.

Mester Pellan verloor elshondert Schapen tot Mumby-chappel.

In Summercote zijn 500 Schapen verdroncken / die de inwoonders
aldaer toe quamten.

Tusschen Hummerston ende Grimsby zijn verloren 1200 Schapen/toe-
comende eenen Mester Spencers, wiens Schaefferder onrent den mid-
dagh by zijn Wif comende/ende zijn middach-mael eysschende: de wel-
ke seer onbeleft heeft gesproken/leggende dat sy hem geen eten en wilde
gheven. Hy/als het wesen wilde/naer de weyde siende/daer de Schapen
waren/sagh het water seer woedende inbreken / dat de Schapen verlore-
souden welen/so sy van daer niet gehrocht en wierden; leyden hem daer
over dat hy geen goet Herder en was: want hy zijn leven voor de Schapen
niet en wilde wagen: doen is hy terstont gegae om de Schapen van
daer te dragen; maer hy ende zyne Schapen verdroncken: ende doen het
water afgelopen was/werti hy hevondē over-eynt staende in ee grachte.

Mr. Thimbleby verloor 220 Schapen.

Mr. Dimock verloor 400 Schapen.

Mr. Marsch verloor 500 Schapen.

Mr. Damison verloor 1000 Schapen.

M. William Askugh van Kilsey, sir Hugh Askugh, Mr. Merlin, Mr. Filz, VVili-
liams van Maplethorp verloren soomen gist 20000 Dee met malcanderen.

De blecke Broon genaemt/was ondergheloopen tot de halve hoochte
van de kercke.

Steeping was heel weghevoert: daer was een wagen gelade met Wil-
gen tucken: eenen droegh de romp van den wagen met de Wilgen weggh:
ende een ander de asse met de wielen.

Het Landschap van Huntington.

In de stede van S. Eeds vloede het water so overvloedigh in de steden/
dat het door de stadt liep. De Kercke was int midden der stadt/hebbende
een steenk muer om kerkhof twee roeden hooge/die was so overwater/
dat daer booten over voeren sonder raken. Een weynigh van Hunting-
ton

ton waren drie Mannen rydende op de Wagen-wegh/die doen overwa-
ter was (het Water in den weghe niet diep zynde) geraecten by gevallen
in eene plaatse daer het Water de aerd weggh-ghespoeld hadde/ende het
grups weggh-geoert: Nu/daer groepden Wilghenboonen aen bepde die
zinden van den weghe: twee van haer hielden aen de Wilghen vast / ver-
latende hare peerden/ende berchden so haer selven. Den derden creegh
by gheval eenen seer cleynen Wilghen-tack tusschen zyne vingers/weyp-
nigh houwen-hebbende / verliet zijn peert/het welke verre van hem ge-
dreeven was: hy hadde ghenoegh te doen om zyne tack vast te houden;
ende zijn hooft boven water te houden ; zijn peert quam weder met ge-
welt tegen den stroom/quam weder tot hem ende onder hem; door desen
middel sette hy zyne voet op het peert/ende creegh beter houden aen de
Wilge/ende so berghde hy sich selven: maer het peert was strax weggh-
geoert/dat hy't nopt weder en sagh.

Tot Broom Hill in Romney Mersch, vier mylen van Rye, quam het wa-
ter so overdadigh in/ dat het brack de muren van de Meerschen: Eenen
meester Bury, eygenaer van de selfde zynde/ verloor by die vloet een du-
sent/een hondert/drie mael twintich ende twee van zyne Schapen.

Tot Erith Breach was eenen Schipper die by de Meerschen reet/sien-
de twee dochters in de weyden/ende siende het water so ras inloopen/dac
het qualick moghelyck scheen dat die dochters souden mogen ontcomen:
reet naer haer toe/de eene gheraeckte by hem op het peert; de auder hiele
haer vast aen des peerts steert/ende so waren zy bevrijt van verdroncken.
In de selve weyde waren eene groote menigte schapen verdroncken.

In een ander besaepd landt waren twee jonghens om de craepen wech-
te dragen/zp sagen des achter-middaechs het water inbreken met groo-
te rassicheyde: gheraeckten op een kerre/die niet verre van haer en was/
alwaer zp ghedwongen waren te blyven tot het naeste getde: het welc-
he loo onghestijpm aenquam/dat het scheen bepde de kerre ende de jong-
hens te willen overloopen: den eenen van haer stercker zynde dan deir
anderen/hield den anderen in zyne arm/alwaer hy door de natticheyde
ende vrees gheschorven is / so dat hy ghenootsaect was hem van hem
in het water te laten vallen/ als hy sagh dat hy niet en was om behoude.

Het beslyft vant Boeck.

Wt alle dese voor-verhaelde jammeren siet ghp. O Leser/ de wonderen
van het bloedende landtschap: De sonden van uwe eghene siele hebbe
die in het herte ghelyken: Daer en can gheenen beteren gheneesmeester
wesen dan uwe eghene heteringe: Maket dan uwe recepten veerdigh/
berepedt uwe hulpe/op dat desen moorder uws levens/ ende van so vele
milioenen menschen/u niet in zynē al verblindenden balgh en slicke. Ghp
moet ghedencken dat dit oplswellen des waters in den huyck van dit o-
verschoon Cominck-rijcke meer vremde ende ongheneselike ongemac-
ken sal baren/ ende de gaantsche Natiē besmetten. De aerde door dese o-
ver-wateringhe is ghesien onvruchtbaer te worden. Den hongers noot
in stede van vruchten wasset in onse ackers. Op moeten het broot des
herten-leets eten/ende drincken onse eghene tranen in stede van Wijn.
Slaet dan uwe ooghen op naer den Hemel/ lichtet uwe handen naer den
oppersten richterstoel/ende met eenen vierighen pver/en trachtet niet al-
leene om dese aenwysers van de Goddelijke wrake op te drooghen/ die
nu over onse hoofden haughet: maer oock die wateren die inden boesem
der wolcken zijn/om ons in de diepte van Godes oordeel te verdrencken
in het eynde.